

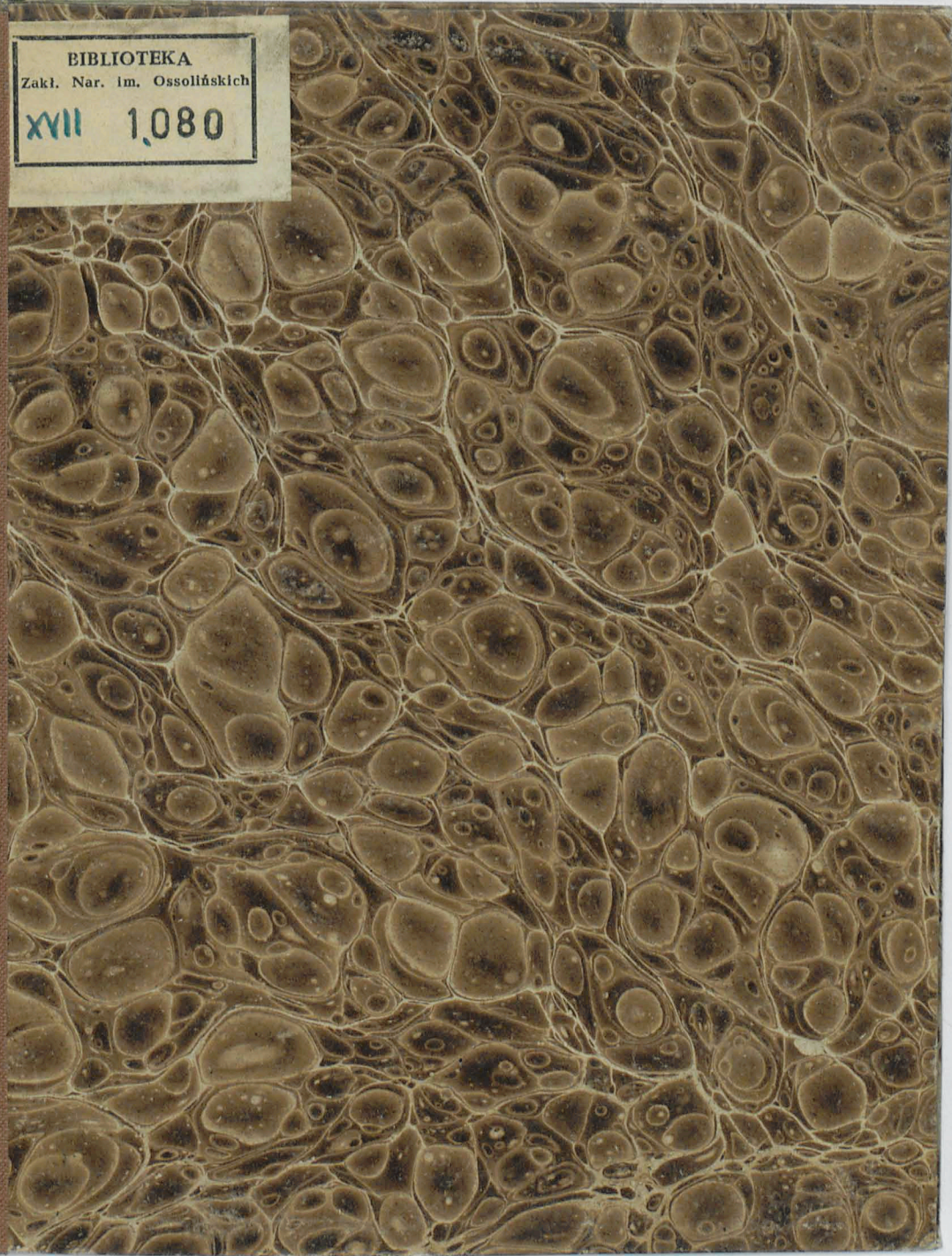
10.0.14

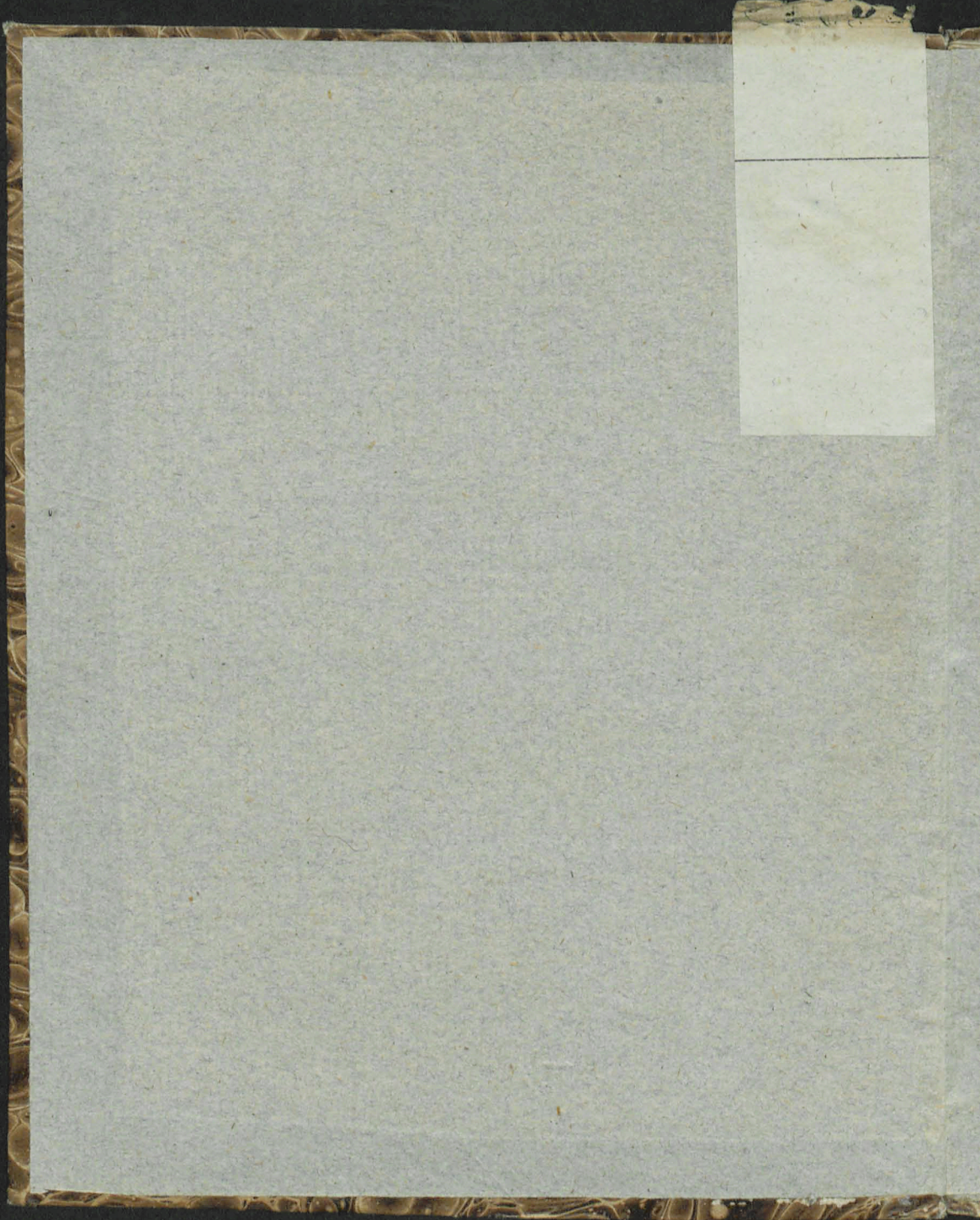
BIBLIOTEKA

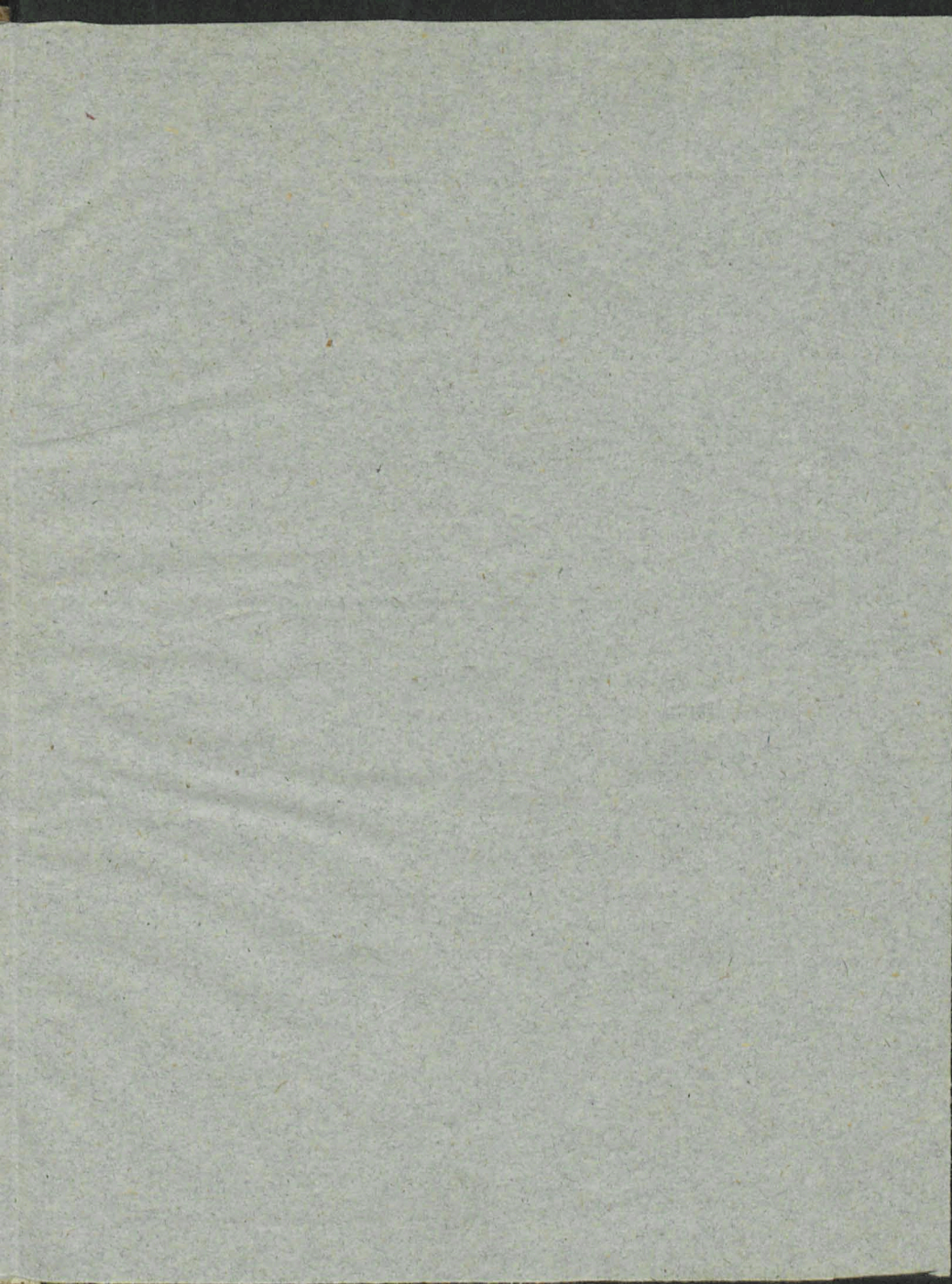
Zakl. Nar. Im. Ossolińskich

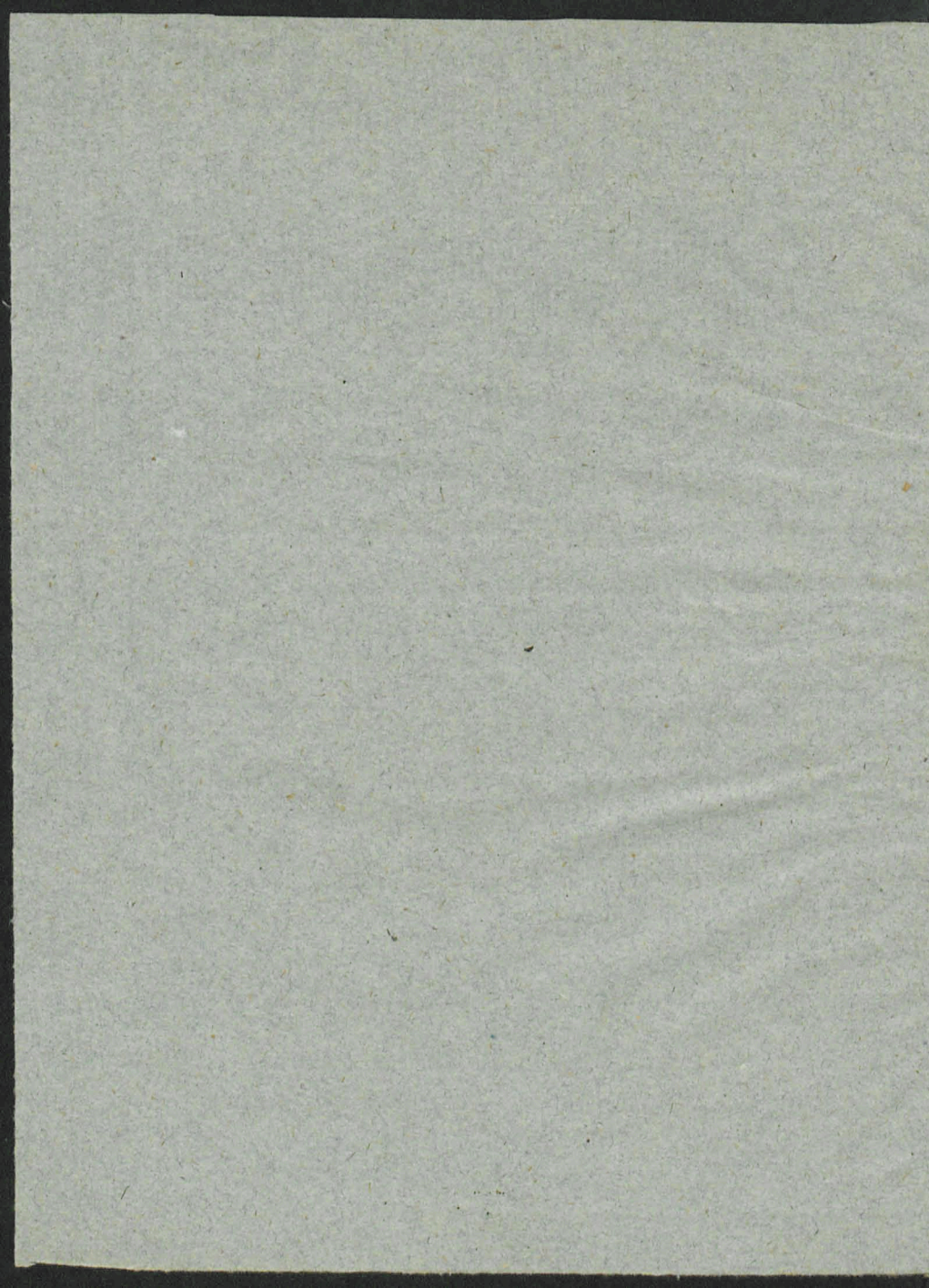
XVII

1,080

43
8

N Æ N I A
IN MORTEM CLARISSIMI
ET DOCTISS: VIRI, D. STANISLAI
IACOBEII, CVRZELOVIENSIS, ME-
DICI ET MATHEMATICI CELEBERRIMÆ
Academiæ Cracouiensis Collegæ
Maioris, & Professoris
publici.

GASPARIS SOLCII.

CRACOVIAE
In Officina Andreae Petricouij, Anno Domini,
1612.

16.041

INVENTION

IN MORTEM CLARISIMUM

STODOLSKY, VIRI D. STANISLAVI

IAGORBEI OVARALOVENSIS, M.E.

DECI ET MATHEMATICI SEPTENTRIONIS

Academiae Cracoviensis Collegii

Mathesis & Trigonometriae

liber

CAROLUS BOLESLAVUS

CRACOVIAE

XVII - 1080 - III

10801

N Æ N I A.

Strophe I.

Rofundi ad finum maris,
Tempestatumq̄ gementibus undis,
Elijas nubes,
Et noctis ad ferrea thalamos,
Ferratiq̄ somni ianuas,

O Musa, apelles nauim
Nostram, aptatam rudentibus
Dolorum, velisq̄ expansam
Truces per vortices
Aestuantis pectoris
Fletu; sines carina
Aquora, quā imus se
Tollet gurges

Antist: I.

Madentis genæ impetu.
Virtutis fulget honos, licet ille
Nutu labenti
Sæclis minari occipit, radios
Occasu in suo spargens quoque;
Illex ut duris olim
Postquam detonsa est bipennibus,
Ab ipso ferro damnisq̄
Opes duxit, dedit-

NAENIA

q̄ arduam caelo orbitam:
Non mortis dextra abena,
Non liquidi plumbi,
Vincusq; eius

Epo: I.

Dignam columnam viuere perpetim
Proruat; turpi neque nocte virtus
Oppressa, regnis
Exulet suis.
Incassum & quidem niteat
Candentis auri lamina,
Solers n̄ manus artificis
Illam vindicet atris
Caliginum probris,
Et superum mensis, splendore coruscantem
Apponat, iniurioso
Non fas & pede
Celatam virtutem
Perire, vate carentem suo.

Stro: II.

Tuam quae mage & chelym
Virtus, o Musa gementibus orsis
Implere assurget,
Quae lecta robora, culminibus
Virtutum, tenacis tramitis,

Euecta

N A E N I A

Euecta ad sedes cæli,
 Mæroris sat pertinax, gemis.
 Cicatrix una ingrata olim
 Mali sic extitit;
 Vnde rursus pullulet
 Trux fors, leges trabales
 Querere non cessant,
 Fati immitis.

Antist: II.

Obortis sinum tuum
 Implesti fontibus, ô domus alma
 Musarum Craci,
 Gemmis tuis aureis Vidua-
 ta haud pridem tot; en rursus furit
 Nimbus, non ut genas tuas
 Dolore abstergas, sed tanto
 Magis sulces vada,
 Tristis heu sat nauitæ,
 Queis queis, heu nunc modis te,
 Opie deslebo
 CVRZELOVI,

Epodos II.

Promptus tuos an quinpotius seram,
 Aureo plectro resonare dignos,
 Laudum maniplos:

NAENIA

Qui laboribus
 Quascunque arduis cumulas,
 Et peruicaci congeris
 Sudore, ac vigili studio
 Per granaria gazas,
 Audes pia ò mentis
 Stella micans, hæc diuùm fundere ad aras.
 Ne rixa serui Dei, olim
 Dura conscia
 Erraret combusta
 Famis, latrantia per viscera.

Stro: III.

Iubar Vitreum poli,
 Fulgentis machinaq; ignea cæli,
 Stellarum ac tota
 Imperiis regna mænibus, ad
 Leges corrotant haud torpidas,
 Veloces alas, gnauas-
 q; illas rerum rite, postmodum
 Futura sortis; que oracla
 Procellas turbide
 Mentis, olim promptius
 Aura veraci amoué-
 re, atria præ huius, quò ad
 Hic nobis, hoc

N A E N I A

Antist: III.

Decus mentis arserat.
 Immanis iamq̄, Acherontis auari
 Carcer, squalloris
 Tetri lues dira, pratumida
 Afflabat necis conamina
 Autumnū ut primis quondam
 Flabris funduntur virentia
 Sata; hic mī frendentis mortis
 Hiatus, viuido
 Mox duello frangere,
 Hic dulcis spem salutis
 Omine non vano
 Instillare.

Epo: III.

Cerno breui mox, te alite prospero,
 Ad Iouis lætis solium quadrigis,
 Curru micanti,
 Iam rapi auream:
 Cerno rite temporibus
 Nexos tuis, nimbos virūm,
 Quæis arcana poli resera-
 re, & fâti excubiasq̄,
 Mentis sagaci ausu
 Prendere, concessum lege est meliori.

Surgas:

N A E N I A

Surgas tuis, mi corymbis,

O Urbs K V R Z E L O W,

Leclum & florem semper,

Vnum serax cumulis suffice.

εις αὐτὸν τῆ αὐτῶ

τί ποτε ἔρανίαν κάλλιπε τὰ σήματα σπείρειν,
 Τόττε πόλιν αἶθεν λαμπρῶτερον Ἴε Φανῶ;
 τί χθονὰ πῦλε σκιδεῖν μεγάλας, Φαέος Ἰεμερίδας
 Δέναι ἀγαθὰ μικρὰς, κάλγεα πολλὰ φερεῖν;
 Ἄινυθ' ἔρανίαν ψυχῶν λαμπρὰν Ἰακωβέε,
 Τῶν χθονῶν ἴη, δ' αὐτῆς λαμπάδα πολλὰ ποθεῖν.

Idem Latine.

*Quid Vrania pulcherrimis fulguribus renidet,
 Polusque ardet candenti magis lucerna?*

*Quid terra admodum obtenebrata, lucisq; partic
 Exiguas spargit, & multos fert dolores? (1)*

*Abstulit Vrania animam lucentem Iacobei,
 Terra autem huius multum lucem desiderat*

Idem carmine.

*Quid manet; Vrania Ut tanto diademate surgat,
 Atque polus tantis ignibus irradiet?*

*Quid terra ipsa furit tanta caligine noctis,
 Indiga luce cluens, indiga non gemitus?*

*Hinc gemitus, nam terra minor splendore coruscat.
 Postquam Iacobeum sustulit Vrania.*

g

DIALOGVS
 In obitum incomparabilis & in-
 tegerrimi senis,
 VALENTINI FONTANI
 Medici & Mathematici præ-
 stantissimi.

Florianus Fontanus filius.

QVò tendis ô pater? mane
 Parumper: ecce lucidus
 Iter annum Sol terminat,
 Amœnitatem temporum

Mox inchoaturus, premet
 Dum terga Phrixei velleris.
 Salubre ver firmabit hoc
 Corpusculum laboribus
 Academiae fractum bonis.

V. Fonta-

V. Fontanus Pater.

Vixi sat: Annorum satur
Ad astra tendo. Academiae
Bene sit, meo quod optima in-
stillauit animo dogmata.
Iam nunc & æquinoctij
Videbo puncta certius,
Et Solis obliquas vias.
Te Floriane Academiae
Commendo, fouit illa me,
Fouebit & te, sis modo
Cultor Camœnarum vigil.
Sola tibi placeat veritas.
Sequere optimos sapientiae
Veræ magistros. Vtile
Putes quod honestum est. Bonus
Et doctus vt sis insimul
Enitere: ac haud immemor
Viuas eorum quæ tibi

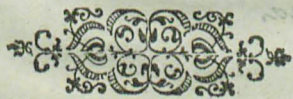
Dixit

Dixit paternus amor. Ego
Senex peregi limitem
Fato datum. Nunc me iubet
Præire non perire lex
Mortalitatis. Obsequi
Deo decet. Academia
Mater vale, te prosperet
Maximus & optimus Deus.

*Natus Cyclo Solis 14. Luna 7. Indictione 3. Pharma-
menot 25. Obijt anno periodi Iuliana 6331.*

Pharmuti 25.

SEN.

SENTENTIÆ QVAS INTE-
GERRIMVS SENEX
VALENTINVS FONTANVS
frequenter in ore habuit:

JVLII CÆSARIS SCALIGERI E-
xercitatione ad Cardanum CLX. 3.

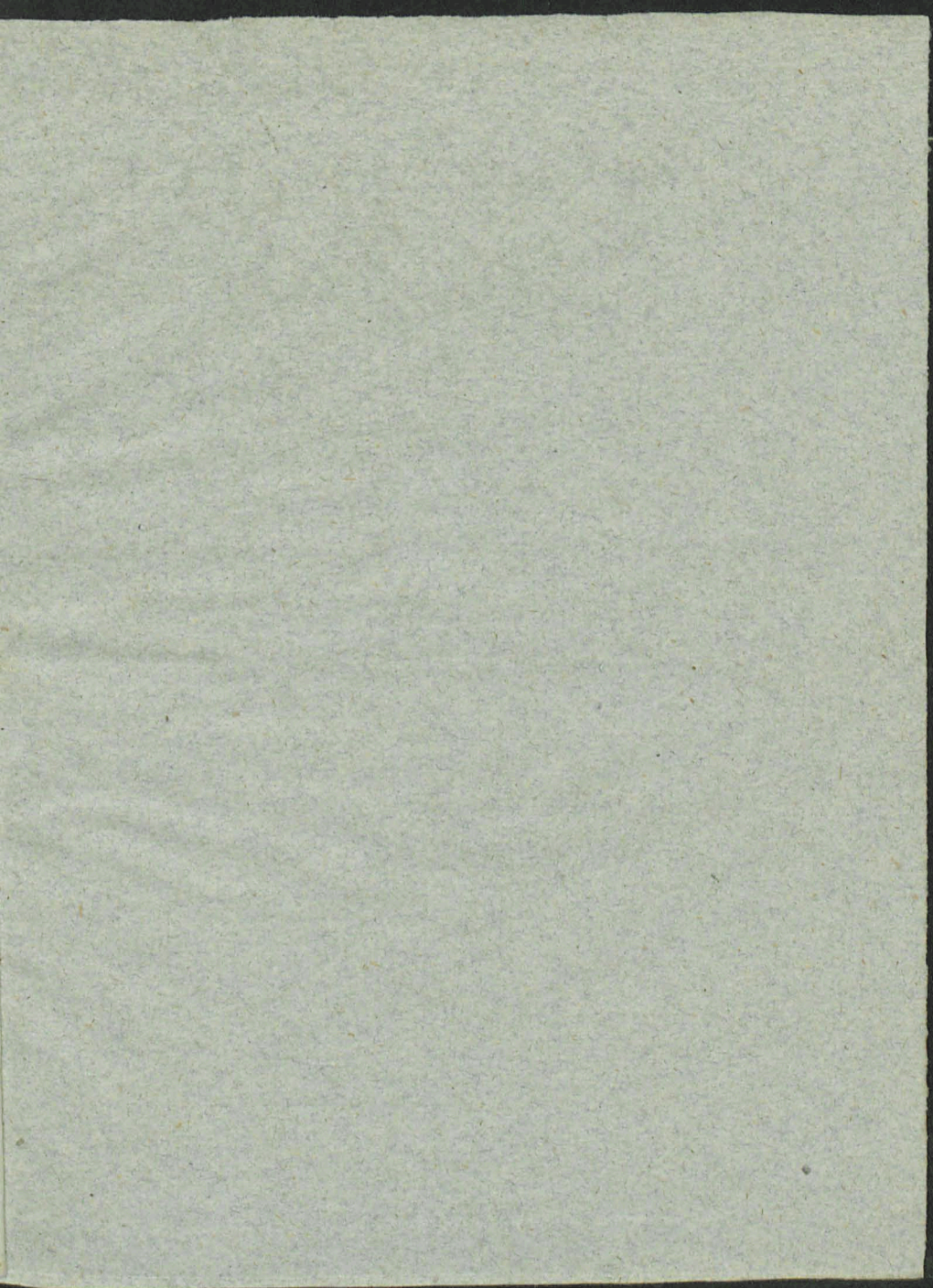
STudio atq; magnanimitate parandum seruan-
dumq; est regnum literarum, cuius anima VIR-
TVS & VERITAS est: non ambitionibus
atq; factionibus exercenda coniurationes: quibus
aliorum aliis distrahentibus SAPIENTIA
ipsa, qua in medio erat, lacerata est.

ΚΛΕΟΜΗΔΟΥΣ κυκλικῆς θεωρίας μεθεωριῶν βιβλ. β.

ἔμαθ' ἴσα φιληδόμων ἀνθρώπων εἶν' ἀνευρεῖν τιτὶ ἐν τοῖς ἔσιν ἀλήθειαν,
ἀλλ' ἀνδρῶν πρὸς ἀρετῆν' πεφυκότων, καὶ μηδὲν ταύτης ὀπίσθεσθαι
ποιεμένων, ἀλλ' ἔχει καρπὸς εὐσταθὲς καλῶσημα ἀγαπόντων, καὶ τὸ ὄψι
ταύτῃ πρὸν ἔλπισμα.

01496

6143
6

